

Årets sidste jagtdag - sneppens jagttid ?

Tekst af fotos af Ole Geert Dam

Vi skriver 15. januar - på daværende tidspunkt sæsonens sidste jagtdag. Vi er 5 jagtkammerater - alle hundesportsfolk med F.T. Spaniels - som et par gange i løbet af sæsonen havde hjulpet et jagtkonsortie på nogle selskabsjagter. Som tak for hjælpen, var aftalen, at vi på sæsonens sidste jagtdag, kunne afholde en roughshooting, hvor vi kunne gå og skyde over vore hunde.

Kl. 9 var der morgenkaffe med varmt friskbagt franskbrød fra bageren.

Efter lidt hyggesnak hvor dagens drev planlægges, afslutter vi med en lille parole hvor sikkerheden gennemgås samt det obligatoriske - kun at skyde til vildt i henhold til jagtloven.

Kl. 9.30 kører vi i skoven. Mine jagtkammerater har hver en F.T. Spaniel med. Jeg selv har taget min gamle tæve med på næsten 8 år samt en yngre tæve som netop har været igennem sin første hele jagtsæson.

Hvis man ellers har hunde til det, og selvfølgelig har dem i passende træningstilstand, er det en stor fordel at have 2 (eller flere) hunde med, idet de skiftevis kan arbejde og gå fri ved fod - det giver det fornødne kraftoverskud til at kunne holde hele dagen.

Vi fordeler os på en linie og går fremad med vore ialt 5 Spaniels arbejdende foran os. Vi starter med at gå igennem et lille granstykke, fortsætter gennem en mindre egeskov med brombær i bunden, hvorefter vi kommer ud i et åbent stykke med skrub i bunden.

Hundene arbejder med stor iver og pludselig, til højre for mig, ser jeg, at min sidemand's Spaniel støder en sneppe. Sneppen kommer op mod mig i et perfekt bagskud. Jeg tager sigte men undlader at skyde, da jeg er overbevist om, at jagttiden på snepper sluttede den 31/12. - Pokkers det var ellers en oplagt situation.

Vi fortsætter op igennem et lille skovstykke med nogle væltede høje graner. Min unge Spaniel arbejder ude til venstre og er på vej ind foran mig, da hun dykker ind under grenene på en af de væltede graner. Jeg kan tydeligt se på hende, at der er fært. Hun kommer ud ca. 3 meter foran mig, og fortsætter helt op til trækronens top - her støder hun kraftigt ind i toppen - og ud kommer en sneppe.

Hunden sidder lot - en helt perfekt situation - sneppen flyver til venstre for mig, og jeg kan nemt skyde til den, men der var jo lige det med jagttiden. Sneppen fortsætter hen over min sidemand's hoved, og også han,

undlader at skyde. Min unge Spaniel vender sig mod mig med et bebrejgende blik - men hun kender jo heller ikke jagttiderne!

Herefter fortsætter vi gennem en granskov og ender oppe i noget bøgepur, hvor jeg erfaringsmæssigt ved, at her plejer fasanerne at være samlet.

Kort efter har min sidemand's Spaniel et perfekt flush i en kvasdyng - men desværre er det en høne, og helt efter foreskrifterne lader han den flyve i sikkerhed.

Min gamle Spanieltæve arbejder ihærdigt foran mig i noget bøgepur, og da hun når til en kvasdyng tegner hun tydeligt for fært. Jeg gør klar samtidig med hun dykker kraftigt ned i kvasdyngen. Ud kommer - igen - en fasanhøne - og desværre igen en situation jeg ikke kan udnytte.

Hun fortsætter videre til næste kvasdyng, og igen samme situation - perfekt flush af fasanhøne. For at det ikke skal være løgn, har hun kort tid efter endnu flush af en høne. Det blik min gamle tæve sender mig, er ikke til at misforstå, men heldigvis bærer hun aldrig nag, og hun fortsætter ufortrødent sit ihærdige arbejde med at finde fugl til mig.

Den Spaniel der arbejder til venstre for mig, har yderligere flush af 2 fasanhøner - hvor pokker har kokkene gemt sig?

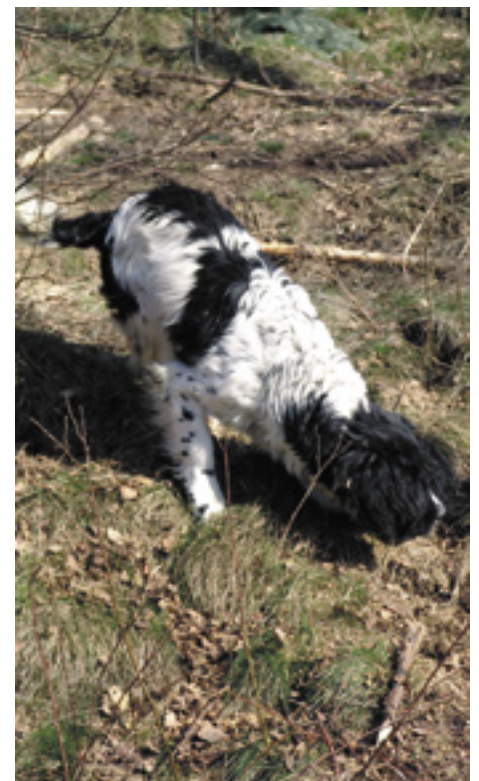
Kort tid efter ser jeg en fugl selvudløse ca. 30 meter foran mig - den går på vingerne under højlytte protester - endelig en kok, men den er for langt ud til, at jeg kan udnytte situationen. Kokken er dog dum nok til at dreje skråt til højre lige hen over hovedet på en af mine jagtkammerater. Han skyder og kokken bliver tydeligt ramt, men dog ikke mere end den sandsynligvis vil begynde at løbe i det øjeblik den rammer jorden. Samtidig selvudløser 4 kokke ca. 40 meter foran os, og de bringer sig i sikkerhed ved at flyve til venstre langt uden for skudhold. Pokkers tænkte jeg, hvad er grunden til, at fasanerne selvudløser på den afstand?

Jeg får dog ikke tid til at tænke mere over svaret, for nu er jeg kommet ud på et lille

spor, og her kan jeg se, at min jagtkammerat, som anskød den før omtalte kok, er ved at dirigere sin hund op ad et spor til højre, i forsøget på at få kokken hjem.

Såten er ved at være overstået, idet skovstykket med bøgepuren slutter ca. 50 meter foran os ud mod nabomarken, og vi 4 andre beslutter os for at fortsætte fremad for at udnytte de fugle der evt. måtte sidde tilbage. For at undgå, at flere fugle smutter fra os, beder jeg skytten, der går yderst til venstre for mig, om at gå frem og stille sig som stopklods for enden af terrænet.

Lidt efter får jeg svaret på hvorfor fasan kokkene tidligere selvudløste. Min unge tæve arbejder ihærdigt til venstre for mig, og hun dykker nu ind i en stor gruppe lave brombær, der ender ved en stor rod fra et væltet bøgetræ. For enden, helt oppe mod træroden støder hun hårdt fremad, og sidder herefter flot - ud kommer en ræv. Skønt ræven ikke er mere end 10 meter foran mig,

kan jeg ikke komme til at skyde, da min makker som er rykket frem som stop, står lige i skuddelinien - så i stedet råber jeg til ham der kommer ræv.

Han står ca. 30 meter foran mig og ræven har retning direkte mod ham. I det øjeblik han lægger bøssen til kinden, får ræven øje på ham, og der er kun ca. 10 meter mellem dem. I det samme knaldapportere hans hund, som ellers har siddet helt stille ved siden af ham, og dette bevirker at han ikke kan komme til at skyde. Han råber derfor højt af hunden, og den sætter sig måske 2-3 meter fra ræven. Denne seance har imidlertid givet ræven mulighed for at komme bagved endnu en stor trærod, og min makker løber derfor fremad for at kunne afgive skud. Han skyder 2 skud, men kort tid efter kan jeg se ræven spurte ufortrødent ud over nabomarken.

Ordene, der herefter følger, er strøget af censuren, men det er tydeligt, at min jagtkammerat forbander hele situationen. Vi andres bemærkninger gør selvfølgelig heller ikke humøret bedre, og der er bred enighed om, at det må være hans omgang i pausen.

På vejen tilbage kommer vi ned mod vor jagtkammerat, som vi efterlod, mens hans hund arbejdede med den anskudte kok. Med hunden siddende ved sin side, står han med et sagligt smil - foran ham ligger en død fasan kok uden halefjer.

Han fortæller, at han, ganske som jeg havde set, havde anskudt kokken, og den var løbet i tophastighed i det øjeblik den ramte jorden. Desværre havde hans hund ikke markeret fuglen, fordi den samtidig havde arbejdet i noget tæt bølgepur foran ham. Derfor måtte han kalde hunden til sig, og herefter dirigere den op til kokkens nedfaldssted. Da hunden var kommet til det rigtige sted, havde den klart markeret fært og var gået i lyntempo på fod af fasanen, og var herefter forsvundet. Efter lang tids neglebidende venten, var hunden vendt tilbage med fasan kokken sprællevende i munden. - Der var ikke noget at sige til, at han derefter følte sig adskillige centimeter højere.

Første drev havde været i mere end 1 time og vi tog derfor en velfortjent drikkepause, hvor hundene også får lidt mulighed for at puste ud.

Under pausen gennemgår vi hver især dagens hidtidige oplevelser, hvor jeg bl.a. giver udtryk for min ærgelse med hensyn til de 2 situationer jeg havde med snepper.

Mit jagtkammerat, hvis højde var øget under første drev, spørger mig, hvorfor jeg ikke havde skudt, og lidt småirriteret svarer jeg ham, at jagtiden på snepper jo sluttede den 31.12.

"Gjorde den det" siger han roligt, mens han tager sin pung op af lommen. Herfra fisker han en tabel frem, hvorpå jagtiderne står opført. Snepper slut den 15.1 står der - en let rødmen holder mig dog ikke fra at ærgre

mig endnu mere, og 3 af jagtkammeraterne griner højlydt - undtagen den 4. som jo også havde undladt at skyde til en af snepperne, af nøjagtig samme årsag.

Han kunne yderligere fortælle, at han faktisk havde haft en sneppe mere for, som han også undlod at skyde til. Altså 3 snepper i første sår - hvor chancerne ikke var blevet udnyttet, og det kun fordi vi ikke havde sat os ordentlig ind i jagttiderne.

Næste sår starter i høje graner og videre over i noget bøgeskov med kvasdynger i bunden. Herfra fortsætter vi i endnu et granstykke, hvor der tidligere på sæsonen var klippet pyntegrønt.

Bortset fra enkelte stykker råvildt er såten begivenhedsløs indtil jeg når frem til nogle høje graner, hvor oversigtsforholdene er meget dårlige. Pludselig hører jeg en kok gjalde et godt stykke til højre fra mig. Da skudmuligheden er lig nul, løber jeg frem for at nå ud til en lille sti mellem granerne. Da jeg er ude på stien kigger jeg hurtigt rundt, men der er intet at se, men i samme øjeblik kommer kokken flyvende direkte hen over hovedet på mig. Jeg snurrer rundt, og når lige at kaste et enkelt skud efter den, men den forsvinder uskadt under højlydte protester.

Granstykket ender ud mod naboterrænet, hvorefter vort drev skal gå mod højre. Netop som vi drejer mod højre, rejser den Spaniel, som går yderst til venstre en kok i en kvasdyng, som ligger direkte i skellet. Kokken tager flugten ud over nabostykket og klogeligt undlader skytten at afgive skud.

Jeg bevæger mig nu ind i en grantykning med nogle lavthængende grene, og min gamle spanieltæve arbejder til højre for mig, dog uden jeg kan se hende. Pludselig hører jeg den velkendte lyd af vingeslag fra en sneppe der går på vingerne, og jeg løber ca. 5 meter frem, hvor et tværgående spor giver mig frit udsyn mod højre.

10 meter længere henne ad sporet sidder min tæve med rejste ører foran en kvasdyng med blikket stift rettet fremad mod højre. Her kan jeg se endnu en sneppe forsvinde uden for skudafstand.

Lidt længere fremme, henne ad sporet, kommer en af mine jagtkammerater frem fra granerne, og han fortæller, at han også har haft flush af sneppe i granerne, uden at kunne afgive skud. 5 snepper indtil nu - hver uheldig (og dum) kan man være!!!

Kort tid efter lyder skud både fra yderste venstre og højre fløj - begge skytter meddelte de har skudt forbi til kokke.

Terrænet består stadig af graner i henholdsvis højre og venstre side, men midterstykket, hvor jeg går, består nu af lav bøgeskov med mange kvasdynger spredt rundt i bunden. Min unge tæve forsvinder med stor iver ind under en meget stor kvasdyng og straks

efter kommer 3 stykke råvildt væltende ud, og den ene af dem er tæt på at løbe mig ned, men jeg når lige at springe til side.

Samtidig til venstre for mig, letter sidemandens Spaniel en stor kok i en kvasdyng. Han når af afgive skud, men uden at ramme, og vi når at råbe til skytten som går yderst til venstre, at der kommer en kok. Kokken dør i skuddet, og den forsmåede "ræveskytte" får lidt oprejsning for sine tidligere forbiere.

Sidste del af drevet foregår i et stykke med egetræer, hvor bunden mange steder er dækket af tætte brombær.

Min unge tæve støder yderligere 3 stykker råvildt som ligger og trykker i brombærene. Hun fortsætter dog ufortrødent i brombærene, og på et tidspunkt skal jeg igennem en meget stor brombærranke, hvor grenene går helt op i mandshøjde.

Idet jeg når midten af brombærranken, mærker jeg, at en af grenene sætter sig fast på min højre kind. Jeg bliver nød til at stå helt stille for ikke at få revet min kind til blods.

I det samme, for enden af brombærranken, kan jeg se, at min tæve trækker fært, og op kommer endnu en sneppe - hunden sidder perfekt, og sneppen er i et let sideskud skråt mod højre. Men jeg kan umuligt skyde med brombærgrenen hængende fast i min kind. Jeg når at råbe til min kammerat til højre, men han kan ikke nå sneppen, som meget hurtigt er uden for skudafstand.

Dagens 6. sneppe, og 6. gang der ikke bliver skudt.

Årets sidste jagt er forbi. 3 timers fremragende jagt, godt nok med lavt udbytte på kun 2 kokke, men med uforglemmelige oplevelser.

Vi har haft 15-20 fasaner og 6 snepper på vingerne, stødt 1 ræv og set rigtigt meget råvildt. Vejret har samtidig været pragtfuldt, hundene har arbejdet fortrinligt så hvad mere kan man forlange? - Jo måske var der lige noget med nogle snepper!!!!

F.T. Spaniel & Jæger jan. 2010 25